

la veu de Benicarló

de Benicarló

SENSE TERRA PER A CULTIU I SENSE DINERS PER URBANITZAR

Llauradors benicarlondos lloguen terres a Vinaròs per a conrear carxofes amb denominació d'Origen Benicarló i urbanitzadors i ajuntament no tenen diners per a executar el PAI de Povet.

PRIMER PREMI PER A LA BANDA EN LA SÈNIA

SENSE TERRA PER A CULTIU I SENSE DINERS PER URBANITZAR

Llauradors benicarlandos lloguen terres a Vinaròs per a conrear carxofes amb denominació d'Origen

Benicarló i urbanitzadors i ajuntament no tenen diners per a executar el PAI de Povet.

text REDACCIÓ

Són dos cares d'una mateixa moneda pel que fa a l'explotació del territori. Una d'amarga, que parla del maltracte al que sotmetem les nostres terres de conreu i un altra, més amarga si cap, per als propietaris afectats pel PAI, que han vist passar molts anys de vaques grasses sense treure cap profit de les seues terres.

TERRES DE CARXOFA SENSE SUBSTÀNCIA

Llauradors que se'n van a Vinaròs a buscar noves terres de cultiu. Ho fan per l'extenuació de les terres benicarlandas, esgotades per les substàncies que s'utilitzen per a desinfectar-les dels fongs que ataquen les carxofes. Als benicarlandos els ix més barat desplaçar-se a Vinaròs, llogar uns terrenys on hi ha plantats tarongers, arrancar-los i plantar carxofes, que desinfecten les seues terres. Aquesta porta s'obri també gràcies a la situació en la qual es troba la comercialització de cítrics, atès que la seua escassa rendibilitat està duent a molts productors a abandonar les seues terres. I altre factor a sumar en el còmput de circumstàncies: la construcció del desdoblament de la N-340 s'ha dut per davant moltes hectàrees de les millors terres de cultiu en el terme municipal de Benicarló. En aqueixa situació es troben diversos llauradors del terme municipal, que han vist una eixida als seus problemes d'explotació canviant de terme municipal. De fet, Domingo Roca ja duu sis anys en

aquesta situació. "Si volem seguir fent el que ens agrada, que és plantar i conrear carxofes, és el futur per a nosaltres", assegura esperançat. Aquest expert llaurador recorda que "hi ha una espècie de fongs que viuen habitualment en la terra, ataquen especialment a les carxofes i t'obliguen a desinfectar les terres de forma intensa per a poder conrear-les". Això provoca que el substrat s'esgoti en uns cinc o sis anys, quedant la terra inutilitzada per a poder conrear satisfactòriament aquesta espècie. És a dir, que sí produeixen però no al ritme que precisa el mercat i molt menys amb la rendibilitat necessària com perquè els llauradors puguen traure's un jornal.

El procés habitual de producció de les carxofes de Benicarló comença amb la plantació a l'estiu de les estaques de la varietat Blanca de Tudela. Quasi de forma immediata s'ha de començar a tractar químicament el terra i a adobarlo de manera que la mata es desenvolupe amb èxit. No obstant això, a causa dels problemes de contaminació que aquests sistemes provocaven, els llauradors de la zona són cada vegada més partidaris d'adoptar el sistema de rotació de cultius, conegut des de l'Edat Mitjana, de tal manera que s'afavoreix la recuperació dels substrats de forma quasi natural. La major part dels productors esperen fins a quatre anys per a tornar a plantar carxofes en el mateix terra, aprofitant aqueix lapsus "per a plantar verdures com enciams, coliflors i altres varietats que donen molt bon resultat en el nostre terreny", diu Roca. Malgrat aquests

ve de la pàgina anterior

intents, no obstant això, la producció no és la mateixa passades diverses rotacions. Com recorda Roca "el meu avi ja deia que la carxofera recorda on l'han plantat abans i ja no produeix igual". Aquesta dita popular s'ha anat confirmant al llarg dels anys i s'ha convertit en un problema per els llauradors "que volem seguir conreant carxofes de Benicarló".

A BUSCAR TERRES DE TARONGERS AL POBLE VÉI

Així les coses, des de fa uns anys han començat a experimentar el cultiu en el veï terme municipal de Vinaròs, una possibilitat que els segueix permetent comercialitzar els seus productes sota el paraigua de la DO Carxofa de Benicarló perquè en l'ordre de la conselleria que aprova el seu reglament, publicada en el 2010, reconeix com zona de producció emparada "els termes municipals de Benicarló, Càlig, Peníscola i Vinaròs". És la qualificació del Consell Regulador qui determinarà les partides i zones que es poden acollir a la denominació, gràcies als barems de qualitat que tenen especificats. Roca assegura que "si trobes terres on sempre hi ha hagut plantats tarongers, és el millor per a plantar carxofes" per l'escàs esgotament de la terra. "Es pot treballar fins a quatre anys seguits la terra amb carxofes, descansant després altres punts amb verdures, i volta a començar", assegura. De moment, és una

possibilitat que alguns llauradors com Roca han obert de forma experimental. I qui sap si, a la llarga, no serà una solució al complicat panorama de rendibilitat que presenta l'agricultura en el Baix Maestrat.

TERRA SENSE URBANITZAR A POVET

Povet és una partida emplaçada al nord del nucli urbà, que limita a l'est amb el port esportiu i que està sense desenvolupar. Fa bastants anys, amb la LUV en marxa, un promotor es va fixar en ella per a desenvolupar-la. La partida és una pereta dolça per a qualsevol constructor: una zona sense urbanitzar, que té al voltant de 190.000 m2 de superfície, al costat del nucli urbà de la ciutat i amb infinites possibilitats. Però no tot ha estat un camí de roses en aquests catorze anys de tramitació. Ni per l'urbanizador ni pels veïns, que han vista paralitzades les possibilitats d'actuació durant tots aquests anys a l'estar afectats pel PAI que va presentar una empresa urbanizadora. I ací van començar els problemes.

Tot, perquè els promotors no es van posar d'acord amb els propietaris fins l'any passat. I ara, amb la crisi econòmica, no hi ha ningú (ni promotor, ni propietaris, ni ajuntament) que vulga tirar endavant la proposta. De fet, segons va reconèixer l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, "la situació econòmica és molt complicada. Hi ha quotes d'urbanització que ascendirien fins als 50.000 euros", una quantitat

desorbitada per a molts propietaris, que serien incapaços d'assumir els costos malgrat que han estat ells mateixos els que van instar el consistori a desenvolupar el PAI durant els últims anys. De fet, totes les llicències i permisos de construcció, tal com marca la legislació, van ser suspeses des que es va iniciar el procés d'urbanització del sector. Els veïns han vist impossibilitada la probabilitat de fer obres en les seues propietats en els anys de major bonança econòmica. Ara, com va reconèixer l'alcalde "l'urbanizador podria començar demà mateix l'urbanització, perquè el procés administratiu ja està acabat", inclosa la desmanegada reparcel·lació que s'ha hagut de refer en diverses ocasions. Amb els terrenys inscrits en el registre de la propietat, el projecte dorm ara en un calaix perquè no hi ha ningú que vulga invertir en ell. Donada la ralentització que ha patit el projecte en els últims anys, la suspensió de llicències obligatòria durant la tramitació i la impaciència dels veïns durant aquests anys, el consistori va anunciar al setembre de l'any passat que assumiria la condició d'urbanizador. Poc menys d'un any després les coses han canviat tant radicalment que fins i tot el consistori s'ha desdit de les seues paraules per a deixar la zona, de nou, sense urbanitzar. El PAI de Povet segueix sent una zona de sènies, camins de terra i hortes, malgrat ser una de les millors zones de Benicarló. I qui sap fins a quan ho seguirà sent.

SENSE DOTACIÓ PER AL PASSEIG SUD

text NATÀLIA SANZ

La consignació pressupostària per a desenvolupar el Passeig Sud de Benicarló ha desaparegut dels Pressupostos Generals de l'Estat, per a la N340 hi ha una anualitat ínfima i no hi ha partida concreta per a frenar la regressió de la Costa Nord.

Són els resultats de l'anàlisi que el grup municipal socialista ha realitzat dels comptes aprovats pel govern de Rajoy per a enguany i que deixen a Benicarló quasi sense esperances per als principals projectes que havia de desenvolupar el govern central en la ciutat. Román Sánchez, secretari local del PSPV va denunciar que "ha desaparegut la consignació per al Passeig Sud, en enguany i els anys que venen". Xaro Miralles, portaveu del grup municipal, va recordar que el passeig es va pressupostar en 4 milions d'euros i el passat any es va consignar una anualitat per a aquest de 200.000 euros "però com l'equip de govern no ha posat a la disposició del govern central els terrenys necessaris, ho han llevat tot". En el cas de la Costa Nord tampoc els benicarlandos ixen ben parats ja que si bé hi ha una partida genèrica per a tot el litoral "en cap lloc posa que és per a Benicarló". Un poc millor està el panorama per a la N340, malgrat que la partida és la més baixa de totes les anualitats previstes. Així, Sánchez va desvetllar que la partida per a enguany ascendeix a "2,9 milions d'euros, en el 2013 puja fins a 4 i en 2014 és de 9 milions d'euros". Les obres, per tant, es veuran de nou alentides en aquest exercici per l'escassa dotació econòmica.

Però no només cap al govern central es van dirigir les crítiques dels socialistes benicarlandos, que també van carregar contra l'administració autonòmica. Així, van lamentar l'actitud de l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, de qui van assegurar que "té una postura de

conformisme". A ell li van reclamar que intercedira davant la Generalitat Valenciana per a sol·licitar que es porten a terme obres pendents, com "la construcció del col·legi Àngel Esteban, la carretera Benicarló-Peníscola i la nova comissaria de policia autonòmica". Referent a aquesta última, Miralles va desvetllar la contestació que en una comissió de les Corts Valencianes va realitzar el conseller Serafi Castellans a una diputada socialista. I és que cal recordar que l'ajuntament de Benicarló va cedir a l'abril del 2009 a l'administració autonòmica uns locals de la seua propietat perquè s'instal·lara una comissaria. "Ara Castellano dóna llargues sobre la data d'inici de les obres d'acondiionament del local, encara que reconeix que hi ha 343.000 euros consignats i el projecte bàsic i d'execució està finalitzat. Ara el que han de fer és començar les obres", va exigir Miralles. La socialista va recordar que els locals cedits sumen prop de 700 metres quadrats repartits en tres plantes, en un edifici de propietat municipal situat en el centre del municipi. Miralles va lamentar l'anunci de Castellanos, que va desvetllar que en breu s'obriria la comissaria de La Vall d'Alba, "un edifici que han hagut d'alçar totalment" mentre que el de Benicarló només necessitaria ser condicionat per a ús policial.

Sección: 17 MINISTERIO DE FOMENTO
Comunidad autónoma: 09 COMUNIDAD VALENCIANA

Proyec. Superproyec.	Denominación	Año Int.	Año fin.	Com.	Prov.	Tipo	Coste total	Ley 2011	Proyecto 2012	Proyección 2013	Proyección 2014	Proyección 2015
2005 17 38 3543	N-340. TRAMO: DUPLICACION BENICASSIM-GROPEÑA (8,2 KM.)	2009	2013	00	12	O	2.614,66	134,10	203,07	162,11		
2005 17 38 3544	N-340. TRAMO: PEÑISCOLA-BENICARLÓ-VINARÓZ	2006	2016	09	12	O	64.310,28	6.000,00	2.982,95	4.077,06	9.720,01	11.087,41
2005 17 38 3606	N-332. TRAMO: TORREDE LA GUARDAMAR DEL SEGURA	2006	2012	09	03	O	27.436,62	7.880,00	2.107,40			
2005 17 38 3673	N-330. VARIANTE DE AYORAT(2,8 KM.)	2006	2012	09	46	O	162,35	134,10	50,00			
2005 17 38 3696	N-332. DUPLICACIÓN DE LA VARIANTE DE GANDÍA. TRAMO: VARIANTE DE GANDÍA. (5,2 KM.)	2007	2012	09	46	O	191,58	134,10	18,66			
2006 17 38 3697	VARIANTE DEL PUERTO DE CHIRRIHANA EN LA CN-330 DEMURCIA Y ALICANTE A FRANCA POR ZARAGOZA. (8,7 KM.)	2007	2012	09	46	O	1.102,25	134,10	50,00			
2006 17 38 3743	N-332. DUPLICACIÓN. TRAMO: GANDÍA - XERESA.	2007	2011	09	46	R	8.544,54	3.000,00				
2006 17 38 3752	N-332. DUPLICACIÓN. TRAMO: VERGER - OLIVA.	2007	2013	09	46	O	833,49	134,10	147,14	117,19		
2006 17 38 3753	N-232 MASÍA DE LA TORRETA - MORELLA (SUR). (7,5 KM.)	2011	2012	09	12	O	50,00	134,10	50,00			
2007 17 38 3742	N-238. TRAMO: VINARÓS - ULLEDECONA	2011	2012	09	12	R	50,00	134,10	50,00			
2007 17 38 3753	N-232 BARRANCO DE LA BOTA - MASÍA DE LA TORRETA (12,80 KM.)	2011	2012	09	12	O	50,00	134,10	50,00			
2007 17 38 3766	N-340. TRAMO: VARIANTE DE BENICASSIM (14,5 KM.)	2011	2012	09	12	O	50,00	134,10	50,00			
2007 17 38 3767	N-330. ADECUACIÓN DE CONDICIONES DE CALIDAD Y SEGURIDAD DE LA CARRETERA N-330. P.K. 150.000 AL 170.000. TRAMO: LOS PEDRANES. INTERSECCIÓN CON LA CV-432. REGUENA (ENLACE OESTE DE LA A-3)	2011	2014	09	46	O	540,54	205,60	150,29	170,61	210,04	
2006 17 38 1189	MEJORA DE LA CAPACIDAD DE LA V-31.	2011	2014	09	46	O	1.919,11	134,10	533,60	637,05	747,36	
2009 17 38 3607	N-332. BENISA (NORTE) - ONDARA (SUR). (16,0 KM.)	2011	2012	09	03	R	50,00	134,10	50,00			

REDACTARÀN L'ISA AMB ELS TÈCNICS DE CONSELLERIA

text NATÀLIA SANZ

Avanços en la tramitació del nou pla general d'ordenació urbana de Benicarló. I aquesta vegada, l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, està decidit a no donar ni un sol pas en fals. És per això que ha aconseguit que tècnics de la conselleria d'Infraestructures es reunisquen la pròxima setmana amb les seues homònims benicarländos per a concretar els punts que ha de contenir el pròxim document que la ciutat ha de lliurar a l'administració autonòmica. "Es redactarà conjuntament un document, l'Informe de Sostenibilitat Ambiental (ISA), que ens permetrà seguir avançant en la tramitació", va explicar Domingo. El citat document inclourà diversos aclariments al document de referència del PGOU i afrontarà els dos principals problemes amb que es troba el desenvolupament urbanístic de Benicarló: la proliferació d'habitatges il·legals en les zones de Sanadorlí i la Costa Nord. L'objectiu és que aquests habitatges es puguen regularitzar amb el nou PGOU d'acord amb una solució consensuada i coherent. I és que les reunions entre l'equip de govern i l'administració autonòmica s'estan intensificant en aquesta legislatura, i les noves directrius de conselleria, sembla que estan del costat dels interessos benicarländos. Aprofitat el document previ en el consistori i emès l'informe per part dels tècnics autonòmics, queda pendent les modificacions que han de realitzar els tècnics municipals.

La situació, no obstant això, és complicada. El regidor d'Urbanisme, Pedro López, reconeixia l'existència d'informes "contradictoris" per part dels diferents organismes que han anat emetent els seus informes referent al document previ del PGOU benicarländo. I és tal la confusió existent sobre el

camí que ha de prendre el planejament urbanístic de la ciutat, que l'alcalde no vol "anar al tún-tún i que ens tornen a llençar tot per a arrere", i prefereix que tots els passos que es donen es facen amb total seguretat. Així, els tècnics mantindran una trobada en la que es determinaran les directrius que s'han de seguir per a redactar el nou ordenament. L'alcalde assegura que, d'aquesta manera, es garanteix la ràpida tramitació de l'expedient que regularà el futur planejament urbanístic de la ciutat. Tant és així, que la pròxima setmana ja es produirà la trobada entre tècnics. El document que s'emeta per part de l'equip redactor del nou PGOU de Benicarló, encara haurà de passar per una comissió d'avaluació. L'alcalde, no obstant això, considera que si se segueixen les directrius que marqe València, Benicarló podrà desbloquejar l'aprovació del seu PGOU en aquesta legislatura.

NOVA PICABARALLA AL DIMECRES, LA REGIDORA VOL FER LA SEUA

text i foto NATÀLIA SANZ

Els venedors del mercat ambulant de roba de Benicarló van manifestar el seu disgust després de la reunió mantinguda amb la regidora de Comerç, Maria Ortiz, en el consistori. José Carmona, portaveu de la Plataforma de venedors, va detallar que "ens ha dit que van a continuar endavant amb la nova ordenança del mercadet", contradient així les últimes declaracions realitzades tant per l'edil com per l'alcalde del municipi. En ambdós casos, se'ls va garantir als venedors que no es modificaria l'ordenança fins que no s'aprovara la d'àmbit autonòmic, ja que és de rang superior. Entre els articles que es canviaran es troba l'emplaçament del mercat, que es traslladaria a la plaça de la Constitució. La decisió de l'edil no compta ni amb el beneplàcit dels venedors ni dels partits en l'oposició, donada la problemàtica que es generaria tant als venedors com als veïns de la zona. De fet, existeixen informes de la Policia Local i del departament d'Urbanisme que desaconsellen el trasllat. "Li preguntarem si no anava a fer cas als informes i ens va dir que allí no posava que es prohibia el trasllat, només es recomana", va detallar Carmona.

Un altre dels punts amb el qual no van estar d'acord els venedors en la reunió informativa amb l'edil és que "ens ha tornat a dir que hem de tenir un tendal, tots igual, i que serà condició indispensable per a plantar la parada en la plaça". Els venedors van preguntar a l'edil sobre "què passarà si una parada no pot assumir el cost que representa, i ens va dir que no podria plantar, que és condició indispensable". Davant aquestes afirmacions, els venedors li van anunciar a l'edil que "si fa la nova ordenança sense esperar a l'autonòmica,

nosaltres presentarem totes les al·legacions que considerem oportú". Al finalitzar la reunió els representants dels venedors es van acostar al despatx de l'alcalde "que encara no ens ha rebut, malgrat que va dir que ho faria. I encara seguim sense data per a la reunió", va lamentar Carmona.

Maria Ortiz, regidor de Comerç, va recordar que "des d'ajuntament mai se'ls ha negat una reunió sinó que simplement se'ls ha informat que és l'àrea de comerç la responsable de la gestió dels mercadets" i que per això se'ls va convocar a la reunió que es va celebrar en el saló de plens de l'ajuntament. En ella se'ls va puntualitzar que el canvi d'emplaçament és "una competència que depèn únicament i exclusivament del consistori i açò apareix tant en la nova llei com en la que regeix actualment. Així ho vam fer constar tant la tècnica com jo mateixa als venedors presents en la reunió". Referent a la compra de tendals per a les parades que s'instal·laran en la nova ubicació, Ortiz va recordar que "és necessari unificar la seua imatge i més tenint en compte que la plaça de la Constitució és el cor de la ciutat. De fet hi ha una ordenança que regula la imatge dels espais públics i si açò no es porta a terme en el mercat ambulant representaria una discriminació envers la resta d'empresaris d'establiments de la ciutat que han hagut de complir amb aquestes normes". L'edil de Comerç va tornar a defensar que els informes d'Urbanisme i Policia mai s'han mostrat contraris a aquest canvi d'emplaçament sinó que suggereixen mesures correctores com és el compliment dels horaris de càrrega i descàrrega. "En qualsevol municipi s'exigeix el compliment d'un horari, és lògic que un venedor no arribe a les 10h i plante la seua parada si l'hora marcada és altra", va concloure

El director general de Qualitat Ambiental va visitar l'empresa IFF

text NATÀLIA SANZ

El director general de Qualitat Ambiental, Vicente Tejedo va visitar l'empresa IFF de Benicarló, que recentment ha rebut l'autorització d'inici d'activitat per part de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi ambient.

Tejedo va comprovar de primera mà les millores mediambientals introduïdes per l'empresa per a adequar-se a les exigències establides en l'Autorització Ambiental Integrada i que li han permès obtenir l'autorització d'inici. El director general va assegurar que "estem i estarem al costat d'empresa com IFF, que crea ocupació i ens estan ajudant a eixir de la crisi econòmica". En aquest sentit, va destacar que el certificat que ha rebut "garanteix que compleix amb tota la legislació mediambiental europea". Per la seua banda el director d'IFF Benicarló, Heliodoro Serrano, va agrair la visita i va assegurar que les certificacions rebudes són mostra de les "actuacions i el nostre compromís mediambiental i per l'eficiència energètica". IFF està situada a Benicarló des de 1924 i en l'actualitat té en plantilla a 200 persones de les quals el 25% són llicenciats universitaris. La indústria ha invertit en els últims anys en el seu centre productiu de 100.000 metres quadrats de Benicarló 26 milions d'euros, dels quals 8 han estat per a l'àrea de Medi ambient.

En 2010 va aconseguir unes vendes anuals de 204

milions d'euros, el que la situa com la segona empresa de Castelló pel que fa a beneficis i la número 26 de tota la Comunitat Valenciana. Les últimes millores introduïdes en els seus processos productius i que permeten que haja obtingut les certificacions de qualitat mediambiental són la construcció d'una depuradora biològica capaç de tractar les aigües d'una població de 50.000 habitants i una bassa de pluvials de 6 milions de litres per a evitar qualsevol abocament accidental. Actualment en la planta de Benicarló es fabriquen ingredients per a fragàncies, cura i higiene personal, sabons o detergents, entre uns altres. Loewe, Carolina Herrera o Yves Saint Laurent, per citar alguns exemples, confien en la fàbrica benicarlanda per a elaborar les essències que componen els seus perfums.

LES 15 FITES DE L'ESTEL CENTREN L'ANIVERSARI DE L'ESTEL DEL COLLET

text NATÀLIA SANZ

L'associació cultural L'Estel del Collet compleix enguany 15 anys de vida i per a commemorar-ho, ha dissenyat un complet programa d'actes que inclou xerrades, exposicions, visites guiades i tallers per a xiquets, entre altres activitats.

L'Estel pretén reunir de nou a les més de dues mil persones que al llarg d'aquests anys i, d'una manera o altra, han format part d'aquesta gran família. I una forma de fer-ho és programar un ampli ventall de possibilitats dirigides a tots els públics, que han batejat com "Les quinze fites de L'Estel, una per cada any que duem en actiu. Cada mes d'aquest any emblemàtic per a nosaltres tindrà un acte representatiu que ens servirà per a difondre el treball que hem fet fins al moment, i reunir de nou a la gran família de L'Estel", va explicar José Luis Guzmán, Síndic Major de l'associació. La primera de les 15 fites va ser la presentació a la premsa de les activitats. La segona tindrà lloc el pròxim 26 de maig, quan Josi Ganzenmüller Roig, qui va ser durant els deu primers anys de vida de l'entitat director de la representació i adaptador del text, oferisca la xerrada-col·loqui "L'Estel 1998: comença l'espectacle", en la seu de la Penya Setrill. El 10 de juny i a través d'una visita guiada amb bicicleta, els participants podran descobrir "El Benicarló dels amics d'Anna". En el mes de juliol els protagonistes seran els més menuts, que participaran el dia 14 "en el Taller infantil de les feres de l'Estel, on faran màscares i altres jocs per a conèixer als nostres emblemàtics personatges", va explicar Guzmán. I els feres tornaran a ser les protagonistes en el mes d'agost, quan participen "en el ja tradicional Cercavila de festes amb els feres de l'Estel i la col·laboració de la Colla de Gegants i Cabuts i la Colla de Dolçainers i Tabaleters".

Els simpatitzants de L'Estel tornaran a asseure's al voltant d'una taula el 28 de setembre per a assistir a la Presentació i xerrada al voltant del llibre "L'Estel del Collet. 15 Nadals a Benicarló", a càrrec de Ramon París Penyaranda, que s'editarà a principis del 2013. A l'octubre, l'Estel es tornarà a calçar les botes i el dia 28 recorrerà el terme municipal en la

marxa senderista: "La ruta dels Reis Mags". Una de les fites més entranyables serà, de segur, la que es desenvoluparà el 2 de novembre. I és que en els salons de la Caixa Rural es presentarà el cartell anunciador de la XV edició de "L' Estel del Collet. Nadal a Benicarló". El Síndic Major va anunciar que enguany l'artista benicarlanda encarregada de dissenyar-lo serà Menchu Soriano, persona amb gran vinculació amb l'associació des del primer any. A continuació, en els mateixos salons, es procedirà a la inauguració de l'exposició "De Betlem a la sènia de Pau". "Serà una exposició diferent, com tot el que fem en el Estel, amb un toc emblemàtic que segur sorprendrà a tots", va matisar Guzmán. Aprofitant la mostra es portarà a terme una sessió de jocs i tallers "Juga amb l'Estel", que buscarà l'acostament dels més menuts a la història de L'Estel.

Però serà sense cap dubte el mes de desembre el més intens per a la gran família de L'Estel, que ja reuneix a més de dos-cents cinquanta socis. El dia 8 es realitzarà el tradicional Pregó anunciador de les representacions, que enguany tindran lloc els dies 15 i 16 de desembre. En elles el Síndic Major va manifestar la seua intenció de "reunir al major nombre possible de persones que han format part de les representacions al llarg d'aquests anys". Ja el dia 22 de desembre i gràcies a la col·laboració de la Banda de Música i la Coral Benicarlanda es realitzarà el Concert Extraordinari "15 anys d'estels". El motiu és que "des que es representa l'obra en l'Auditori, no hi ha hagut possibilitat d'escoltar completa, en viu i en directe, tota la banda sonora de L'Estel per motius d'espai". És per això que l'entitat va demanar a les dues emblemàtiques entitats perquè les tornaren a interpretar en aquest concert extraordinari de nadal. Els actes commemoratius de l'aniversari de L'Estel del Collet els tancarà l'autor del text, Jaume Rolíndez, qui impartirà una xerrada-col·loqui al voltant de "La memòria de les tradicions". Es tancaran així els primers 15 anys de vida d'aquesta activa associació, que afronta el desenvolupament dels actes del seu aniversari "gràcies a que comptem amb gent emprenedora, amb molta vista i amb ganes de fer moltes coses", va concloure Guzmán.

La Colla de Gegants i Cabuts assisteix al bateig de la Geganta Maria Aldea, de l'Aldea

text i foto NATÀLIA SANZ

El passat dissabte 14 d'abril, la Colla de Gegants i Cabuts de Benicarló va consolidar els lligams amb la nova colla de l'Aldea, que aquell dia estava de celebració, doncs en Josep Ramon per fi tindrà parella, na Maria Aldea.

A la cita no faltaren, a més de la Colla de Gegants i Cabuts, les colles de Camarles, Sant Carles de la Ràpita, Tortosa i Vinaròs. Com a padrins de la nova geganta, la colla d'Alcanar i com a testimonis de l'acte, la banda de música Verge dels Prats de l'Aldea. També ens van acompanyar en aquest acte totes les pibilles i pibilletes acompanyades dels seus acompanyants.

Desgraciadament, la pluja va deslluir l'acte, ja que els gegants no van poder desfilir en una cercavila. De totes maneres, tots els gegants van restar plantats a l'escenari del poliesportiu on es van fer els actes protocolaris abans de la presentació de la nova figura, fabricada pel mestre Joan Miró Oro.

Com a nota anecdòtica de la jornada, cal destacar que la geganta de Vinaròs, la Tia Caballera, es va presentar a la cita sense el seu característic castell sobre el cap. Esperem que el recuperen ben aviat.

EDITORIAL

829

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Les dos cares de la mateixa moneda

Ja siga per una sobreexplotació dels recursos naturals o per una falta d'enteniment veïnal el cas és que tant en un cas com en l'altre les terres no és poden utilitzar.

I és que ens trobem davant dos casos summament curiosos de resposta "natural" al que podríem anomenar com a cicle econòmic artificial protagonitzat per l'home. Així, en el primer, el terra que sempre ens ha donat la seua millor collita en forma de carxofes amb Denominació d'Origen de Benicarló, es rebel·la contra una sobreexplotació química desmesurada, i és atacada per fongs que l'extenuen, i diu prou deixant de produir... fins esgotar-se. En el segon, una sobrevaloració del que serien els recursos naturals d'una zona, Povet, que volia ser sobreexplotada, provoca la falta d'enteniment veïnal... fins esgotar el cicle econòmic artificial.

En el primer cas els propietaris no poden utilitzar les seues terres habituals de conreu i han de buscar noves terres fora del nostre terme, principalment de tarongers, que ara han deixat de ser rentables, i havent après la lliçó suposem, acaben tornant a allò que havien fet sempre els nostres ancestres, el **guaret**, que és una pràctica agrícola que, per tal d'evitar esgotar el sòl, estableix un sistema de rotació dels conreus.

En el segon, tampoc s'ha pogut fer res per culpa del que podríem anomenar com la muntanya russa dels cicles econòmics que ha provocat que, després d'un grapat d'anys d'estires i arrosses entre propietaris, urbanitzador i ajuntament, sense ficar-se d'acord, quan finalment s'aconsegueix, els agafa en la part més baixa del cicle i ara ningú té un euro a les seua butxaca per poder desenvolupar el sector.

Tal volta aquests dos exemples de voler traure el màxim profit dels nostres recursos, de sobreexplotació, sense mesurar les seues conseqüències, faça reflexionar qui corresponga perquè se n'adone que aquest model està més que esgotat.

Són les dos cares de la mateixa moneda, el nostre pecat capital, una mena d'avarícia, de cursa boja per voler sempre aconseguir més, i més, i... I així ens ha anat.

CARXOFA I PANISSOLA

Super Carxofa: aquesta setmana ens sentim molt contents i orgullosos de poder donar aquesta gran carxofa per a tots els membres de l'associació Musical Ciutat de Benicarló, encara que principalment al músics de la nostra Banda per la seua brillant interpretació, pel primer premi i menció d'honor que van obtenir el passat cap de setmana a la Sènia en el VI Certamen Internacional de Bandes de Música. Enhorabona!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·L

Col·l·
XAVIER
RAMON PA
JESÚS
JM. S.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Un elefante se balanceaba...”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

DIVENDRES 20, 22.30 h

Concert de blues a càrrec del guitarrista

Graham Foster.

Pub Babylon.

ABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, JORDI ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Caferet entre hores

Els tafaners no solament rondem pel poble, de tant en tant fem alguna activitat més productiva, com ara mirar la tele escarxfocats al sofà. I en això que estàvem zapejant (canalejant?) l'altre dia en un d'eixos moments vagarosos i vam trobar-nos amb el careto d'un ministre, que no sabríem dir quin és, ufanós ell, que va i amolla: que al funcionari "eso de hacerse el cafecito mientras trabaja se le ha acabado". No podem estar més d'acord amb això que diu. Sobretot en el cas dels funcionaris, com els que hi ha al congrés dels diputats, que curiosament depenen d'ells i no hi són mai quan algú va a l'hora de l'esmorzar de ses senyories per presentar qualsevol paperet. Estan tots a la cafeteria, juntament amb les senyories... prenent tots "el cafecito de la mañana, del mediodía o de la tarde".

Caferet entre hores (2)

De tota manera, no seria just ficar a tots els funcionaris al mateix sac perquè uns espavilats, com els hi ha a casa dels nostres dirigents polítics, i d'altres ministeris, conselleries, diputacions... facen

text LA COLLA DE TAFANERS

allò que no haurien de fer. I és que nosaltres encara no hem vist a cap mestre, en horari lectiu, enviar al seus alumnes al carrer perquè han d'esmorzar, o a un metge, mentre realitza una operació de fetge, dir-li al pacient que té a la taula d'operacions, que s'espere, que ara torna, que ha de fer-se l'entrepà del matí. Són diferències... substancials i vergades de demagògia que evidencien clarament la voluntat de desacreditar un col·lectiu.

Caferet entre hores (3)

I parlant de conductes impròpies i incorrectes, certament, aquestes senyories que critiquen el funcionariat que els fa la feina seria bo que, de tant en tant, també s'ho feren mirar i no donaren el

lamentable espectacle de deixar, cada dos per tres, els seus escons buits mentre allí s'està debatent, o deliberant, o votant alguna cosa d'interès públic. Sí, d'allò que afecta la ciutadania i que suposadament ocupa els seus treballs. I a les imatges de televisió que surten dia sí, dia també, ens remetem per demostrar la hipocresia d'aquesta gent que, omple les cafeteries de les contornades. Ah, és que ells no són funcionaris! Osti tu quina errada!

Caferet entre hores (i 4)

De tota manera no cal anar tan lluny. Com no, ens deixàvem als de casa, però no als funcionaris, que potser algun hi haja fent el caferet, no, ens referim als governants populars locals, tots amb dedicació exclusiva o parcial, que sembla han obert una sucursal de l'Ajuntament al bar de la cantonada. A vore, no ho diem per res, però un tafaner, que de vista precisament no pateix, però que s'avorreix davant la tele, que tot cansa com deia el poeta, i passeja per ací i per allà, pot donar fe que a les 9 del matí hi ha una bona representació PoPular al bar de la cantonada. Sempre hi ha un bar a la cantonada. I a les 11 del matí,

ve de la pàgina anterior

encara són allí treballant entre café i... No-res, que ara els despatxos de l'equip de govern han canviat d'horari i lloc. Tot siga per l'estalvi, no? Així és com estalvien en despatxos oficials, en llum, aigua, neteja...

Brètols fallers

Ens ho havien contat, però no ens ho creïem. Així que una comissió tafanera es va encarregar de comprovar la veracitat del que ens contaven. I al final ha resultat cert. L'èsser humà té la capacitat de poder fer reals els seus pitjors somnis. Durant aquestes passades falles uns presumptes membres de la falla El Campanar, armats, com si anaren a la Guerra dels cent dies, amb el seu canó tronador, el mateix que utilitzaven per a les despertades, van considerar que, a banda de fer soroll, l'artefacte podia tenir una altra utilitat... més "divertida": disparar pilotes. El problema és que no se'ls va ocórrer una idea més brillant que utilitzar com a diana de les "pilotes" el rellotge de la torre del campanar de Sant Bartomeu. Sí, el rellotge! Sembla que pretenien canviar-li l'hora... a pilotades! És el conegut *acento religioso benicarlando...*

Brètols fallers (2)

Certament no ens ho acabàvem de creure però les imatges i els

comentaris que hem trobat a la xarxa no deixen lloc al dubte. Era cert. A més, si pensàvem que els fets havien succeït a altes hores de la matinada, motivats per unes misteles de més, doncs no, resulta que van tenir lloc a plena llum del dia, amb xiquets com testimonis i, fins i tot, amb un membre de la Junta Local Fallera com a actiu participant. Així, segons és veu en el vídeo que circula per la xarxa, i amb les fotos que ací ensenyem com a prova, es veu com alguns fallers, inclòs un membre de Junta Local, carreguen amb una pilota el canó, apunten cap al rellotge del campanar... i disparen. Però si aquestes bretolades ens poden semblar increïbles no ho són menys les ovacions de la gent que hi havia pels voltants, que es lamentaven... que hagueren fallat el tiri! Sembla que en aquest poble a falles tot s'hi val! Dóna igual que és carreguen el mobiliari urbà, i el que no es urbà també, amb petards, o que es carreguen un monument protegit per llei, amb delicat estat de conservació, a canonades! És el conegut *aprecio por la tradición...* dels benicarlandos.

Brètols fallers (i 3)

Però el més trist d'aquesta història és que hi havia xiquets al voltant de l'escena veient el que entenen alguns per "bon exemple". El mateix que deu entendre la Junta Local Fallera o el mateix ajuntament, propietari del

monument, que, coneixedor de l'heroïcitat fallera, no han fet res contra aquesta agressió al patrimoni. Ni un miserable expedient sancionador! Així ens va! Ni respecte al patrimoni històric ni res de res... com comentàvem, a falles tot s'hi val. Perquè després isquen Parra i Marzal, cap de la policia i regidor de policia respectivament, dient que tot està bé i que no es pot actuar... perquè la gent els diu coses. Però, què tenim policies o calçasses! I açò deu ser *l'inefable ejemplo a los menores...*

Carxofa italiana

Segons hem pogut saber els tafaners, una delegació local se'n va anar uns dies, en representació de tots els benicarlandos, a tornar la visita carxofera que al gener va fer ací la comitiva italiana de Ladispoli. Allà se'n va anar el regidor de la carxofa, Arín, encapçalant el seguici institucional, amb la reina de les festes, a vore com eren les carxofes d'aquesta ciutat banyada per la mar Tirrena. I a fe que poca cosa podem dir perquè, pel que tenim entès, a banda dels tafaners que ens hem assabentat de casualitat, pocs més saben que aquesta delegació se'n va anar a terres romanes i què hi van fer. Per no saber, no ho sap ni la premsa local. Nosaltres, de tota manera, seguirem investigant per mirar de traure en clar què van fer per aquelles contrades aquesta gent i per què va servir la visita.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

He de confessar-li que encara estic fortament impressionat pel titular escatològic que encapçalava la notícia sobre la posada en funcionament de la planta de tractament de Cervera: "Ja som autosuficients, ens mengem la nostra merda". Sí, deu ser espero la cosa en sentit metafòric, però és molt fort. La coprofàgia, ho de reconèixer, és una activitat que als valencians i en especial als benicarlandos ens encanta. Quants anys fa que llençem la nostra merda (sí, literalment) a la mar sense que passe cap tipus de filtre i després sense cap escrúpol ens torrem peixos i fem suquets? Si només fóra això, merda, encara rai, però bé sabem tots que parlem de productes més agressius per al nostre organisme: residus és possible que d'alguna empresa, sabons corromputs que surten de les rentadores, olis cancerígens que es llencen a les piques... No, si en allò que fa aquell pobre bufó italià que ara no recordo com li diuen (aquell que es menge xumeles pels platós de televisió) som uns experts!

En fi. La portada magnífica, com sempre. Es veu un Natzaré afligit amb una creu al coll sobre la qual hi apareix un plànol del nostre poble. Bonica metàfora. Les obres que tenim pendents de realització són una veritable creu, estem penitents camí del calvari. Molt bé, molt bé. Als soferts menjamerdes que som els benicarlandos no ens ve d'ací. Si en època de bonança vam ser capaços de suportar una escola de barracons durant alguns cursos, ara que vénen mal dades no hem de ser nosaltres precisament qui posem problemes a la nostra Administració. Els xiquets i les xiquetes i els mestres i les mestres ja hi deuen estar acostumats, no passa res si ens hem de passar més temps pendents de si fa vent o no, sense unes instal·lacions dignes, no

passa res. A més (seré políticament incorrecte), total es tracta d'una escola pública (i no hi vull afegir res més perquè encara podria ser més políticament incorrecte, però és el que penso que pensen). Aquest parèntesi m'ha sortit molt encriptat, però no, no, senyora Garcia, que vosté és viveta i ja sap que vull dir-li. De l'obra de la general no val la pena parlar-ne. Amb les retallades de Marianico el Recorto que li diuen vostés, qualsevol dia no hi haurà cotxes i si no hi ha cotxes, per a què volem cap desdoblament? A que tinc raó? No ho entenc massa això, però resulta que amb les mesures preses pel govern la gent tindrà menys diners, no?, i si la gent té menys diners, se'n gastarà menys, no?, i si se'n gasta menys, els que vivien dels diners que es gastava la gent (tots!) no podran viure bé, no?, i si aqueixos no poden viure bé, els altres tampoc, no?... i així fins arribar a la misèria més absoluta. Ells —qui són?— ens volen pobres. Ens tenen agarrats per unes necessitats que ens han creat (no cal fer-ne la llista, no hi ha lloc) i sempre serem els seues esclaus que per una misèria. Vaja, no sé a què ve tot açò! O sí, igual és que

m'estan fent efecte les entregues que fan de l'entrevista al senyor Josep Villarroya.

No vull ficar-me trist. No en trauré res. Algunes cosetes soltes. Segueixo amb les metàfores: aquesta setmana passada al seu setmanari van sortir el doble de fotografies de l'alcalde de Peníscola que del de Benicarló. Que cadascú ho interprete com bonament li plagui que deia el poeta. Dediquen una pàgina a parlar de la campanya del voluntariat pel valencià. És trist, no troba?, que la nostra llengua necessite voluntaris, com si fóra una oenagè; realment estem molt i molt malament i no tardarà molt que el seu setmanari desapareixerà perquè no l'entendrà ningú.

No res més. No tinc ganes de res més. Gràcies a San Abdón, a Heras, a Adell, als Tafariers, a Natàlia Sanz, als tafaners, a l'editorialista i fins i tot als del futbol perquè cada setmana em permeten autoenganyar-me uns minuts tot pensant-me que visc en un país normal. I no deu ser normal aquest país nostre, veritat, senyora Garcia?

PROGRAMACIÓ D'ABRIL CENTRADA EN ELS LLIBRES

text NATÀLIA SANZ

La Biblioteca Pública de Benicarló regalarà un llibre per cada préstec realitzat. És una de les activitats previstes en la celebració de la Setmana del Llibre, que enguany té importants novetats. Una d'elles és la revitalització de la Mostra Local del Llibre, una activitat que habitualment es reservava als llibreters de la ciutat i que enguany s'ha obert a altres propostes. La mostra, que tindrà lloc el diumenge 22 d'abril, canvia la seua ubicació habitual del passeig Ferreres Bretó a la plaça de Sant Bartomeu, amb la intenció de dotar de major rellevància a les activitats que s'organitzen a la seua al voltant. Així, la regidoria de Cultura ha emplaçat en l'Edifici Gòtic la presentació de llibres, un acte que no s'ha realitzat en altres edicions de la mostra i que pretén ser tot un atractiu per als lectors. Enguany està previst que participen en la Mostra servei de publicacions de la Diputació, el Centre d'Estudis del Maestrat, l'editorial Onada Edicions, Mans unides de Sant Jordi, i la Xarxa educativa Solidària. A més, la companyia Laित्रum Teatre presentarà l'espectacle per al públic familiar Capses.

A més, dins de la programació de la Setmana del Llibre, que començarà el diumenge 22 i finalitzarà el dijous 26, la Biblioteca Municipal "Manel Garcia Grau" regalarà un llibre per cada préstec realitzat i ha organitzat nombroses activitats entorn de la lectura, tals com contacontes, clubs de lectura o el tradicional lliurament de premis del Concurs de Contes Carmen Segura.

També la regidoria de Comerç s'uneix un any més a la promoció de la lectura i realitzarà la campanya "I posa'm un llibre també", amb la qual els clients del Mercat Central rebran un llibre editat per l'Ajuntament per cada compra que realitzen. Però a més dels actes organitzats al voltant dels llibres, la programació del mes d'abril estrenarà el cicle dedicat als grans documentals, que començarà amb la projecció, el dimecres 25, d'Atrapat en el gel, dirigit per George Butler. El cicle continuarà amb altres documentals sobre naturalesa i temes socials.

Finalment, els tallers familiars en el Mucbe, dedicats als joguets antics, els concerts com el del guitarrista Javier Salvador el dia 27, i el teatre, de la mà de la companyia L'Escenari, completen la programació.

PRIMER PREMI PER A LA BANDA EN LA SÈNIA

text i foto NATÀLIA SANZ

La Banda de Música Ciutat de Benicarló ha guanyat el primer premi en el VI Certame Internacional de Bandes de Música de La Sènia, celebrat el passat cap de setmana. Ho va fer després d'obtenir 314 punts d'un total de 330 possible, essent aquesta la primera vegada que l'agrupació benicarlanda es presentava. Benicarló va ser la tercera banda en actuar, davant la de Torres del Cabezo de Murcia i Faura de València, finalment i per a clausurar va ser el torn de Burjassot. Tras uns llargs minuts d'espera mentre el jurat deliberava es va fer lliurament dels premis, i la Banda de Benicarló s'alçava amb el premi absolut d'aquest certamen Músics, director, directius i un gran nombre de familiars i amics que es van apropar a la veïna ciutat de La Sènia van celebrar-ho en un restaurant i aquells més atrevits al tornar, es van aplegar en el local per a continuar amb la festa i no és per a menys, ja que l'esforç i treball dur fet durant aquests últims dies s'ha vist gratament recompensats.

La jornada va començar de bon matí amb el trasllat i la descàrrega dels instruments, van ser els primers moments on es van poder compartir impressions amb músics d'altres

bandes i l'organització. Per la vesprada i degut al mal temps, no es va poder dur a terme la desfílada de les bandes participantS quedant així a l'espera de l'hora d'actuació de cadascuna.

El CEIP Marqués de Benicarló comunica que el pròxim dimecres 25 d'abril a partir de les 19 hores tindrà lloc una Jornada de Portes Obertes al nostre centre per a que vegeu qui som, què fem, com ho fem, on ho fem, que tenim ... tot per l'ensenyament dels vostres fills i filles.

Al mateix temps aprofita per a recordar que el divendres 27 d'abril a les 20 hores tindrà lloc la reunió informativa per als pares i mares de xiquets i xiquetes de 3 anys, que han d'iniciar la seua etapa educativa d'infantil el pròxim curs 2012-2013.

Acudiu i veureu tot el que us podem oferir!

Una dona del segle XX

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Albert Llimós,
La dona que
fugia de la boira,
Barcelona, Proa,
2010
("A Tot Vent",
532).

Finalista del
Premi Sant Jordi
2009.

Tota una vida. En aquesta novel·la l'autor ens ofereix la vida sencera d'una dona, la Teresa, des que naix en un petit poble de Lleida

a inicis de segle XX. Queda sense mare des del moment de naixer, i haurà d'aprendre de ben jove a afrontar tota sola els revessos de la vida. Amb ella el lector viurà les seues relacions amb els homes, la separació de la família, la guerra civil amb tots els trencaments que li suposa, l'anada a Lleida i després a Barcelona empenya per unes circumstàncies difícils. Finalment, l'aparent redempció que aconseguix en la postguerra

La vida de la Teresa no és precisament un camí de roses. Sembla concentrar en ella la part pitjor de la història de Catalunya del segle passat. Pertany sense

dubte al bàndol dels humiliats i ofesos per l'esdevenir històric, com una altra il·lustre figura femenina de la literatura catalana, la Colometa de *La Plaça del Diamant*. El referent rodoredià sembla evident, però Llimós vol fer, clarament, una novel·la diferent. I un personatge diferent: Teresa no és Colometa. Té un tarannà lluitador, compromès, actiu. És una dona valenta, conscient de la seua posició en el món, que s'implica, que assumeix els riscos de les seues decisions. Tan humilment heroica que en algun moment sembla inversemblant.

La novel·la pot ser llegida com una visió de la nostra història del segle XX, amb una atenció especial pels efectes devastadors de la guerra. Però una visió des d'uns ulls de dona: és una contribució a la petita història, a la història quotidiana de les dones durant aquell segle convuls. Perquè és per la seua condició de dona que Teresa ha de convertir-se en una persona forta i supervivent. I dones són també la major part de persones que l'ajuden al llarg de la vida, amb l'excepció del seu germà. És una novel·la sobre com de difícil fou ser una dona en aquella època i aquesta terra.

Albert Llimós empra una tècnica fragmentària de múltiples capítols breus entre els quals sovint no hi ha solució de continuïtat. Això convida el lector a ressituar-se contínuament i a completar la història, i alhora permet a l'autor poder abraçar un període de temps tan llarg sense ser prolix. Aconseguix així oferir una novel·la llegidora i al mateix temps interessant, que suposa un bon debut d'aquest autor novell.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Diumenge 22

XXVI
Mostra Local
del Llibre.

Pl. de Sant Bertomeu.

Participació de Llibreria Benicart, Llibreria Grèvol, Onada Edicions, Centre d'Estudis del Maestrat, Servei de Publicacions de la Diputació de Castelló, Xarxa Educativa Solidària i Mans Unides San Jordi.
Organitza: Regidoria de Cultura.

Doble victòria dels equips de Bàsquet benicarlandos

text i foto VICENT FERRER

Treballada victòria del sènior del Club Bàsquet Benicarló en la pista del Bàsquet Morvedre, després d'un partit molt igualat, que es va decidir en els últims minuts. Amb aquesta victòria els jugadors de Camós obliden ja la zona baixa de la classificació i en els dos partits que queden lluitaran per la vuitena plaça. Diumenge que ve, a les 16.30 hores, en el pavelló municipal, s'enfrontaran al CB Sa Pobla.

L'equip junior també va guanyar a Sagunt, després de realitzar una gran defensa i anul·lar l'atac del rival, amb el resultat final de 53-40. Amb aquesta victòria l'equip de Sergio Oms s'aferma en la cinquena plaça de la classificació, i està empatat amb el quart classificat. El diumenge que ve, a les 18.30, reben a casa al Maristas de València.

Aquest cap de setmana no havia jornada en les categories d'Iniciació al rendiment, però el cadet femení va disputar els dos partits que van quedar ajornats per les Falles. El dissabte va visitar a l'IB Vila-real, perdent per 58-24. El diumenge a Benicarló van rebre a l'OBF Torrent, partit en el qual tampoc van poder fer res i van perdre per 56-25.

L'infantil masculí va prendre part en el torneig organitzat per l'Ajuntament de Peníscola en el qual es va conquerir la tercera plaça al guanyar els dos partits que es van jugar en la jornada del diumenge.

Quadern de Bitàcola del C.E. Xiruca

15 d'abril

Sortírem de bon matí amb un vent de mestral que deu n'hi do. Sota la batuta de Feliberto 28 caminadors marxarem a buscar el cim del Penyagolosa on després d'haver esmorzat a l'ermitori de Sant Joan, amb la panxa ben plena remuntarem pel barranc de la Pegunta fins a dalt del cim (1.814 m). No ens costa gaire arribar però la hora i mitja d'ascensió ens toca físicament. No cal dir que d'allà dalt es veia tot el País Valencià: dels cims dels Ports fins el Montgó i la serra de Mariola, passant per les Columbretes allà baix vigilant tota la costa. L'aire bufava de valent i qualsevol núvol que passava deixava la seva empremta d'arabogues de neu i fred, prou de fred glaçador.

Retornarem a mitjan cim i vora la pista que duu a Llucena li pegarem la volta al cingle, espectaculars parets verticals d'uns 200 metres. Ja calfava el sol i el cingle ens feia recer. Marxàvem tots a l'hora, però una costera feia que la botifarra s'allargués fins perdre contacte amb les ràdios. Passarem a veure la nevera, lloc on en un revolt dinarem un entrepà que se'ns encollava i que gràcies al vi de Batea

que duia Domènec enc alleugerà el tràngol. Havent fet la circular al cim, davallarem pel barranc del Forn, cadascú al seu ritme i sense presses, a poc a poc, dons era un recorregut per a gaudir de vistes i de la natura. Així, a les quatre del vespre estàvem tots sans i estalvi a l'ermitori que ens aplegà per fer la xerrada.

La propera sortida serà el 13 de maig a la Penyalcalva a Culla. Si algú vol venir serà benvingut i pot apuntar-se el dimecres abans a les 22 h a la sala 1 del casal Municipal. **Més informació a <http://xiruca-benicarlo.blogspot.com>**

El francès Hamou i l'egípcia Sharif s'imposaren en el VI Torneig Internacional Junior de Tennis ITF de Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Va finalitzar aquest passat cap de setmana el VI Torneig Internacional Junior ITF de Benicarló, amb la disputa de les finals individuals, en les quals es van imposar el francès Maxime Hamou i l'egípcia Mayas Sharif (el divendres va guanyar en dobles), al guanyar ambdós de dos sets als finalistes. A l'acabament de les finals es van lliurar els trofeus.

El primer partit va ser la final femenina, molt disputada, atès que ambdues jugadores, de setze anys, van mostrar un joc sòlid en el fons de la pista, acostant-se en contades ocasions a la xarxa. Va ser una final de desgast, en la qual cada jugadora va buscar més l'errada de la rival que pilotes guanyadores, demostrant l'egípcia Mayas Sharif tenir un poc més de paciència que la seua rival, la romanesa Ionana Loredana Rosca, sabent aprofitar la guanyadora el moment oportun per a trencar el servei de la seua rival per a, així, guanyar les dues mànegues per un doble 6/4.

La final masculina va ser diferent, doncs davant la solidesa de Maxime Hamou, amb més paciència que una formiga, es va veure el joc desigual del català Eduard Esteve, capaç d'aconseguir els millors colps de la final i acte seguit cometre les errades més infantils, cosa que el trasbalsava, mentre que el jugador francès, un any més jove, va saber mantenir la ment freda al llarg de tot el partit, sobretot en l'últim joc del partit, on Esteve va alçar cinc pilotes de partit, seguides de cinc errades motivats per l'ansietat de veure's al límit de les seues possibilitats. El primer set el va sumar el guanyador després

Vicent Ferrer i Juli

de trencar el servei del català amb un 4-3 en el marcador; el segon li va costar més, fins i tot Esteve va estar a punt de trencar el servei a Hamou en l'onze joc, però una vegada més li van poder les urgències. Al final 6/3 i 7/5 per al francès. Al terme del partit es van lliurar els trofeus als guanyadors i finalistes del torneig, acte al que va assistir el regidor d'esports, Joaquín Pérez Ollo, per a acompanyar al president del club Francisco Celma.

Campús de Futbol amb el benicarlando "Pichi" Alonso a Peníscola

text i foto VICENT FERRER

La ciutat de Peníscola va acollir la setmana passada, per tercer any consecutiu, el Campus de Futbol Formatiu. Aquest campus està promogut a través de la Penya Barcelonista de la Ciutat en la Mar, fruit de l'èxit de les experiències prèvies en aquest tipus d'oferta durant els mesos d'estiu.

Durant aquests dies i sota la direcció de l'equip tècnic d'Àngel "Pichi" Alonso, i ell mateix, al voltant de cinquanta xiquets i xiquetes amb edats compreses entre els 5 i 15 anys, participaren de les classes tècniques i totes els avantatges que ofereix aquest Campus de Futbol Formatiu. L'activitat es va desenvolupar en el Camp Municipal Benedicto XIII i l'alcalde de Peníscola Andrés Martínez, bon davant centre en la seua joventut, va assistir per animar els participants.

Futbol Base: L'Infantil A i el Cadet B aconseguiren les golejadades de la setmana

text i foto VICENT FERRER

Resultats aconseguits pels equips de l'escola del Benicarló Base Futbol el passat cap de setmana:

Alcalá 0 - Prebenjamí A 13.
 Prebenjamí B 3 - Vinaròs 5.
 Prebenjamí C 1 - Borriol 6.
 Vila -Real G 3 - Prebenjamí D 5.
 Benjamí A 6 - Primer Toque A 2.
 Benjamí B - Futur 09 Vinaròs
 (es juga dijous a les 18,30 h).
 Futur 09 Vinaròs 1 - Benjamí C 1.
 Al Maestrat Promeses B 7 - Benjamí D 6.
 Aleví A 2 - Primer Toque A 3.
 Aleví B 4 - Futur 09 Vinaròs 3.
 Futur 09 Vinaròs 3 - Aleví C 11.
 Vilafamés 3 - Aleví D 1.
 Infantil A 16 - Esportiu Vila-Real 0.
 Infantil B 2 - Cabanes 7.
 At. San Lorenzo Castelló 0 - Infantil C 8.

Cadet A 3 - Esportiu Vila-Real B 1
 Cadet B 16 - Olímpic Castelló 2.
 Juvenil A 1 - Puçol A 1.
 Playas Alcossebre 1 - Amateur 0.

BAJARSE AL MORO

text i foto NATÀLIA SANZ

La companyia teatral benicarlanda Teatre de Guàrdia, celebra el seu divuitè aniversari amb la posada en escena de l'obra de José Luis Alonso de Santos "Bajarse al moro". Una molt divertida i entranyable comèdia, que té com punt de partida l'expressió col·loquial usada per a referir-se a l'acció de creuar la frontera entre Espanya i El Marroc (açò és, el moro), amb la idea de comprar haixix barat i vendre'l a la volta. La representació es feia el passat cap de setmana a l'Auditori Municipal, amb una molt bona acollida de públic. Situada en el Madrid de 1985, ja quasi al final de la moguda madrilenya, és una comèdia de joves que busquen el seu lloc en el món. Chusa i Jaimito són dos cosins que comparteixen un menut pis en el centre de Madrid, on també viu altre amic, Alberto. Chusa acull a Elena, a la qual proposa viatjar al Marroc per a traficant amb droga. Amb humor i ironia, no exempts de vegades d'amargor, José Luis Alonso de Santos ens mostra a uns personatges que es debaten

entre la marginalitat i la integració, així com el llenguatge viu del carrer, la parla col·loquial i l'argot marginal de la joventut, reflex de la realitat social d'una època. Els de Teatro de Guardia va fer seus els textos, el girs col·loquial i els sentiments que vol transmetre l'obra. Una aguda reflexió sobre dos mons molt distints. Una batalla en la qual els perdedors, com passa molt a sovint, són sempre els mateixos. I d'on va sortir guanyant Teatro de Guardia, que aconsegueix sumar un nou èxit al seu palmarés de representacions.

